

Tit. ij. De cōparatiōe hōis ad alias res

z discernere sponte z libere absq; coactio-
ne: quod nō possunt alia animalia. De isto
quarto gradu latius dicitur i titulo. lxi.
lxij. z. lxx. zc. Et sic complera ē tota sca-
la nature cum suis gradibus. Et hec est
prima cōsideratio in hac scientia radica-
lis et fundamentalis. scilicet considerare
istos gradus in se z bene plantare z radi-
care eos i corde: z figurare sicut in natu-
ra realiter.

Sequitur comparatio hominis ad alias
res inferiores sū cōueniētiā et differē-
tiam: siue comparatio quarti gradus ad
tres gradus pcedētes. Et primo sū con-
ueniētiā: z hoc dupliciter. scz sū cōue-
niētiā generalem: z sū cōueniētiā
specialem.

Incipit
pma ps
pncipal
b^o opis

Consideratis
istis gradibus rerū q; sunt
in mundo p sensum z expe-
riētiā. de quibus nullus potest dubi-
tare. Nūc oportet facere comparatiōem
et comparare vnam rē ad aliam: compa-
rare hominē ad omēs alias res. z hoc sū
cōueniētiā et differētiā. scz in quo cō-
uenit homo i alijs rebus inferiorib;: et in
quo differt ab eis. Et i ista comparatio-
ne cognoscat seipm. et hoc quod est supra
ipm. scz deum et suum cōditorem. Non
sideret ergo homo primo cōueniētiā quā
habz cum alijs rebus. Et primo genera-
liter. secundo specialiter. Unde homo cō-
uenit cū omnib; alijs reb; insensibilib;:
et habz cōueniētiā cum eis. quia ha-
bet i se illa que alie res insensibiles habēt
et easdem pfectiones et oēs gradus. Un-
de habet in se eē sicut res in primo gra-
du: vt sunt elementa. quia continet in se
(licet inuisibiliter) quattuor elemēta z sub
alia forma. et nutritur p elementa: z habz
vitam in eis: et habitat in eis: et sine eis
nō potest viuere z conseruari p vnuz mo-
mentum. z sic cōuenit cum eis et cū omni-
bus que habēt esse tñ et nō viuere gene-
raliter. Item uenit cū rebus secūdi gra-
dus: vt sunt plante et arbores z herbe. qz
bz esse: viuere et nutrirī: sicut ille augmen-
tari: generare zc. Quoniā homo viuūt: nu-

Genera-
lis cōue-
niētia
hōis cū
alijs re-
bus.

Secun-
da cōue-
niētia.

trif: crescit: generat sicut arbores z plan-
te. Etiam conuenit cum rebus tertij gra-
dus: vt cum animalib; brutis que habēt
esse: viuere et sentire. vnde homo habz vi-
sum: auditum: gustum: tactū z odoratū:
dormire et vigilare: comedere: bibere si-
cut alia animalia. Ergo magnā cōueniēti-
am habz cū eis. Illa ergo que sunt i alijs
rebus trium graduū sunt in homie. Er-
go habet cōueniētiā. cōfraternitatem et
amiciciā cū omnib; alijs reb; inferiorib;.
Sed tamē debet homo considerare q; il-
la que res inferiores habent diuisim: bo-
mo habet omnia illa cōiunctim et simul:
vt declarandū est. Nāz omnia hz homo
et nihil sibi deficit de omnib; quattuor gra-
dibus: nec aliquid potest supaddi: nec ali-
quis gradus potest esse supra hominē in
dignitate. quia habet esse: viuere: sentire
et intelligere: et liberum arbitrium. et sic
que sparsim z diuisim sunt in alijs rebus:
per suas portiones sunt in homie cōiun-
ctim: et nihil ei deficit.

Tertia
conueni-
entia.

Nota.

Hic ostendit fructus qui ex ista cōpa-
ratione sequitur. quoniā ad oculū proba-
tur et cōcluditur q; aliquis est domin^o in-
uisibilis supra hominē q; ipm. condidit:
z omēs istos gradus ordinauit.

Titulus. iij.

Nunc oportet
considerare quid debet homo
arguere et concludere ex ista
comparatiōe. et quid debet exinde argue-
re: certe quia homo habet coniuictim. et
similiter illa que alie res habent diuisim:
debet arguere q; ille idem qui ordinauit
diuisim alias res et naturas: dando cui-
libet suam portionem: q; ille idem nume-
ro et non alius coniuictit omia simul in
ipso homine. scz coniuictit esse: viuere: sen-
tire z intelligere z liberū arbitrium. Er-
go ille idē q; dedit reb; inferiorib; hoc qd
habent: dedit homini hoc qd habet. Er-
go sicut homo nō dedit alicui rei inferio-
ri hoc qd hz. ita sibi metipm nō dedit illud
qd habet. Sicut ergo homo nō dedit in-
feriori rei eē neq; viuere neq; sentire. Ita
nec homo dedit sibi ipsi neq; esse: viuere:
neq; sentire neq; intelligere. Ergo eadez

manus oia fecit. Idem dñs: idem artifex omnia ordinauit: pportionauit et limita- uir. **Q**ueram? g quare res pmi gradus nō hnt plus q̄ esse. et nō habēt neq; uiue re neq; sentire vt elemēta: quis limita- uir eis vt nō plus haberent? Et dñs limita- uir arborib; et plantis: vt nō haberent plus q̄ uiuere. et aialibus vt nō haberēt plus q̄ sentire: Quis fecit anialia ascēdere ad illum gradum vltra arbores et plantas et nō vltra: q̄s mensurauit eis in tali mensu- ra et nō alia: quare homines habent vltra ista tria intelligere: velle et nolle et libez ar- bitrium? Quis cōiunxit ista tria cū libe- ro arbitrio simul. et vltra nō est ascensus: sed in homie est finis et cōplementū: et in eo sunt officia: et ei nihil deficit? Quis ex- altauit hoīem vltra arbores et aialia bru- ta? **Q**ueram? an homo ista cōiunxit in se ipō: vt nihil ei deficiat? Et an ipē seipsuz sic exaltauit: et supra omnia alia eleuauit: an alius hoc fecit? **Q**ueram? an ista ordi- nauerunt et mēsurauerūt seipā: vt quod- libet tm̄ et nō plus haberet. vel ali? alter ab eis hoc fecit. an oia ista dederint sibi/ met hoc qd̄ habent tm̄ et nō vltra. vel ali/ quis alius dedit eis. Sed est impossibile q̄ omnia ista seipā mēsurauerūt et sibiūpis dederunt hoc qd̄ habent: et tm̄ sunt ordi- nata et mēsurata. Ergo aliq̄s alius eri- stens supior oibus ista ordinauit: mēsu- rauit et limita- uir: et dedit eis qd̄ habent. Ergo idem magister: idem artifex: eadez manus omnia ordinauit: mēsurauit: limi- tauit: et cuilibet suū ppiū gradum de- dit. Et ille idem q̄ fecit ascendere arbores supra elementa in dignitate: et anialia su- pra arbores: et hoīes supra anialia. Et il- le idem q̄ ordinauit vt arbores uiuerent et nutrirēt: capiēdo cibuz immediate a terra p radices cōiunctas infra terrā. ille/ met ordinauit q̄ anialia uiuerent et nu- trirēt p os et nō p radices. et hoīes simi- liter: vt q̄uis cōmune sit uiuere herbis aialib; et hoīb;. nihilomin? nobilior mo- dus uiuendi est in aialibus q̄ in arbori- bus et herbis. et nobilior adhuc in hoīb; q̄ in aialibus. Et quis hoc ordinauit: et quis inuenit istos tres modos et grad? nutriendi et uiuendi? Nonne idē domin?

et idem artifex? **P**reterea dñs oia ista con- seruat vt quodlibz maneat in suo gradu: i suo statu et in suo ordie. Quis fecit istos gradus stabiles: vt pmaneat p̄tinue si- ne confusione? Quis manutencet vt terra maneat terra: et aqua aqua et? Nonne idē dñs qui ordinauit et q̄ dedit? **C**ōclusio. Ergo tu homo qd̄ accepisti habeas ab eodem: a q̄ alieres acceperūt hoc qd̄ ha- bent. Ergo tu p̄nces etiā ad ordinē alia- rum rerū: et facis vnū ordinē cū eis: et vnā hierarchiam. Ergo seq̄tur q̄ tu es il- lius cuius sunt alie res: et conseruaris et gubernaris ab illo eodem a q̄ alie res gu- bernant et conseruant. Ergo sicut ille res non sunt sui ipsius: sed sunt illius q̄ fecit eas. vnde seq̄tur q̄ tu homo nō es tu ipsi- us: sed illius cui? sunt alie res. Ergo tu es illius cui? est terra. cui? est aqua et. et alia elementa in quib; tu habitas. **U**teri- us concludere et argue. Tu homo nō dedi- sti tibi hoc qd̄ habes. nec res inferiores de- derunt tibi hoc qd̄ habes: nec talē se fece- runt. ergo aliq̄s maior q̄ tu. Et q̄ est su- pra te: dedit tibi hoc qd̄ habes. qz ab alio habes postq̄ a teipō nō habes: nec ab e- terno habuisti.

Quomō necessario est vnus dñs tm̄: q̄ est supra homines.

Titulus. iiii.

Preterea neces- sario seq̄tur q̄ ille q̄ est supra hoīem: a q̄ homo habet q̄cqd̄ habet est vnus dñs et nō plures. Quāuis enī sint plures et innumerabiles res et di- uerse in istis q̄tuo; gradib;: tm̄ nō est nisi vnus ordo: vna ordinatio inter omnes. Omnia enī habent ordines vnū. omnia enim sunt cōiuncta: oia colligata in vno ordine. Omnia ascendunt ordinate de gra- du in gradu. de minore ad maius semp ad digniora ascēdendo. Ergo vnitas or- dinis demonstrat vnū solū ordinatores: vnū gubernatores: vnū artificem: q̄ tam diuersa cōiunxit in vno ordine. **T**res quō- tam diuersa res et p̄trarie adinuicē. sicut sunt aqua et ignis: humidū et siccū: et alie res multe adinuicē contrariantes p̄nt cō- iungi in vno ordine: et p̄seruari infra vnū

Alia rō ad idem

Cōclu- sio vni? si sumi dei.

Probat q̄ sit vnus de?

Scōg- ratio

ordinā: nisi eēt vnus solus numero q̄ oīa
ordinauit. Nō enī duo p̄traria naturalit̄
possunt cōuenire ī vno ordine nisi p̄ vnū
ordinatore. Ergo p̄trarietas rerū in vno
ordine arguit vnu; artificē tm̄. **Tertia**
ratio **P**reterea
elemēta intrāt herbas ⁊ arbores ⁊ nutri-
unt eas: ⁊ fructus earū p̄tinue. Et fructus
⁊ herbe intrāt aīalia ⁊ nutriūt ea. Et etiā
tam fructus q̄ herbe animalium q̄ carnes
intran̄t hōmies et nutriunt eos: ⁊ celestia
corpora vt sol et luna cōtinue influunt in
īsta inferiora: et dant vigorē et lumē et ca-
lorē cōtinue eis. ⁊ īsta recipiunt. Quia ḡ
vnum tēdit ad alterū: vt videm⁹ p̄ expe-
rientiā q̄ vnū sustinet aliud: et oīa semu-
tuo inuāt. et inferiora seruiūt maiorib⁹ et
superiorib⁹ ordinate. et in hoc faciūt vnum
ordinē: vnā amicitia: vnā vnitatē. Ergo
sequitur q̄ tm̄ ē vnus q̄ oīa īsta gubernat ⁊
ordinat et p̄federat in vnā societate. Itē
videmus q̄ p̄mus: secundus ⁊ tertius gra-
dus ordinatur ad quartū tanq̄ ad digni-
orē: et sunt p̄pter illū. s; in primo gradu ē
maxima rerū diuersitas: multe spēs et na-
ture. et in secūdo gradu ē maxima rerū et
specierū diuersitas. et in tertio silr. Sed
in quarto et sup̄mo: non ē nisi vna natu-
ra: vna spēs sc; homo. et omēs hoies sūt
eiusdē nature et dignitat⁹ naturalis. nec
est aliqua diuersitas. quia equaliter omēs
habēt liberum arbitriū: quod ē pp̄ria di-
gnitas hominis et sup̄ma: p̄ qd̄ facit suum
pp̄rium gradū: et differt ab alijs gradib⁹.
Si ḡ plures et innumerabiles nature re-
rum ⁊ diuerse q̄ sunt in mūdo tēdunt ad
vnā solā naturā et nō ad plures tanq̄
ad sup̄iorē et digniorē eis: et vni soli sui-
unt et nō pluribus. videlicet humane na-
ture. Ergo multo magis humana natu-
ra d; tēdere ad vnā solā naturā sibi su-
periorē et dominantē et ad plures: et sui-
re vni soli nature et nō pluribus naturis.
Unde enī eēt hoc q̄ alie nature inferio-
res ⁊ min⁹ digne tenderēt ad vnitatem ⁊
vnica; naturā solā tanq̄ ad maiorē. ⁊ hu-
mana natura q̄ dignior est tēderet ad plu-
res naturas tanq̄ ad maiores ⁊ dñantes.
et oēs res inferiores hoie tēdūt ad vni-
tatē. ⁊ hūana natura dignior oib⁹ ad quā
tēdūt alie oēs: tenderet ad diuersitatē:

Hoc nō patit̄ natura nec ordo rez q̄ infe-
riora ⁊ min⁹ digna tendāt ⁊ ordinent ad
mel⁹: fort⁹ ⁊ ad nobili⁹. ⁊ sup̄iora et ma-
gis digna tendāt ad pei⁹ ⁊ debili⁹. Sed
mel⁹ ⁊ forti⁹ et digni⁹ est tēdere ad vnita-
tem q̄ ad diuersitatē: ⁊ ad vnū q̄ ad plu-
ra. q; tendere ad vnitatem et ad vnū: est ten-
dere ad eē: ad bonū: ad fortitudinem ⁊ ad
p̄seruationē. Sed ire ⁊ tēdere ad diuersi-
tatē et pluralitatē: est ire ad nō eē: ad malū
et ad diuisionē: ad debilitatē ⁊ ad destru-
ctionē. Quare si omnes nature et species
inferiores tendūt ad vnica; naturā tm̄. sc; ad
humanā. ḡ multo magis hūana natu-
ra ordinat̄ ad vnā solā naturā sibi domi-
nantē ⁊ sup̄remā. cui debet soli seruire et
nō ad plures. Ergo vna sola natura ē su-
pra hoiem q̄ dominat̄ homini.

Nō solū ē vna: sed magis vna q̄ sit
humana natura. **Titulus.v.**

Ad vltierius restat ostendere q̄ illa
natura q̄ existit vltra hoies: ⁊ cui
subiicit hō non solū sit vna: imo
magis vna q̄ hūana natura. Si enī hu-
mana natura ad quā tendūt oēs res infe-
rioris nature: est magis vna q̄ sūt oēs infe-
riores. q; ille sunt plures ⁊ diuerse nature
et species. ⁊ inter eas ē magna diuersitas
et modica vnitas. in hūana aut̄ natura est
vnitas: in natura ⁊ in specie. Ergo silr in
natura illa q̄ est supra hoiem. ⁊ cui homo
subiicit: dicit̄ esse magis vna q̄ humana
natura. et ī ea deb; maior vnitas eē. S; in-
feriores nature q̄ seruiūt humane sunt
plures et diuerse in speciebus ⁊ in indiui-
duis. humana natura ē vna ī natura et in
specie. sed plures ⁊ diuerse in indiuiduis.
Ergo illa natura q̄ est supra hoiem ⁊ q̄
dñatur homi debet eē vna in natura et in
specie: et vna ī indiuiduis. Ita q; ī ea nō
debet esse nisi vna natura: vna species et
vnū indiuiduū: et nulla diuersitas ī indi-
uiduis. aliter nō eēt magis vna q̄ hūana
natura. Ergo sicut hūana natura ē soluz
vna ⁊ eadē specie. ḡ illa q̄ est supra hūanā
naturā d; eē vna et eadē nūero: nullo mō
multiplicata. q; vltra vnitatē in specie: nō
est maior vnitas q̄ vnitas in nūero. vt si
cui oēs nature inferiores hoie sunt collig-
gate cū vna natura specie. sc; cū humana

Conclu-
dit esse
vnā de-
um.

Vnita-
tē diuīe
nature
probat.

Ita hūana natura q̄ est vna sola i species sit colligata cū vna alia natura supioze q̄ sit tota vna nūero: vt mūdus sit colligat⁹ et vn⁹: et terminet et finiat in sūma vnica te et maiori q̄ possit esse. Et sicut hūana natura ē alia z distincta et separata ab alijs naturis inferiorib⁹. Ita etiā illa natura q̄ est supra hoīem: q̄ ordinauit oīa: est summe distincta et separata ab hūana natura et ab oīb⁹ alijs natur⁹ hūis sūū ppriū esse i se. Et hec est diuina natura oīa ordinās oīa regens: et etiā oīa p̄seruans.

Q, talis natura sit actu infinita.

Titulus. vi.

Proterea diuina

Pna natura q̄ est sup̄ oēs natu/ras: d̄z eē maior q̄s omēs alie. Ita etiā debz eē maior q̄s hūana natura. Sed hūana natura ē infinita i possibili/rate: qz ē multiplicabil' (q̄ntū est de se) in infinitū. qz sibi nō repugnat: q̄n duob⁹s hoīb⁹ existētib⁹. s. mare z semia: p̄ceet terri⁹ q̄ntū est de natura. Ita sicut est de natura ignis. qz i infinitū p̄t crescere z mltipli cari apposit⁹ cōbustibilib⁹. Ergo diuina natura cū nō sit facta. est maior hūana et q̄s d̄s nature facte. Si ḡ hūana natura sit infinita possibilitate: cū sit facta. seq̄tur q̄ diuina natura sit infinita mag⁹. et h̄ nō pōt esse nisi actu. qz inter actū et potētā nihil est mediū. Et qz nullo mō pōt multipli/cari i indiuiduo. sequitur q̄ tota infinita actu est i vno indiuiduo: et extra illud in diuiduū nō p̄t eē. Ergo diuina natura q̄ ē supra hoīem est vnū solū indiuiduū infini/tū actu. sicut si oēs hoīes possibile qui sūt infini: essent vn⁹ z singlar' hō: z vnūz indiuiduū. Ergo p̄batū est q̄ illa natura q̄ est sup̄ hūanā naturā z vnū indiuiduūz q̄ fecit eā: est vna solo nūero z infinita actu. et p̄ nō q̄ vn⁹ ē solus d̄s et de⁹. Si enī essent plēs. an essent contrarij z discordes.

Ut in p̄cedenti capitulo p̄batū ē

Probat q̄ n̄ sint plēs d̄i an amici z p̄cordes. Si discordes: ordo rez nō eēt vn⁹: neq̄ mūd⁹ eēt colligat⁹ et ordiat⁹ sic est. Si amici z p̄cordes. Aut eēt necessarij in sil' cōiuncti. Aut vn⁹ sufficeret. Si ambo eēt necessarij: tūc sp̄vn⁹ indigeret alterō. z necessario sp̄deberēt eē cōiuncti adinuiçē. Et h̄ nō pōt esse. qz tūc

nō possent dare alicui rei nec esse: nec viuere: nec sentire: nec itelligere: neq̄ p̄seruare ordiem rez i suo statu. qz ambo eēt in/digētes: cū vn⁹ nō possent esse sine altero.

Si autē vn⁹ sufficeret: sup̄flū eēt ponere alterz sine necessitate. z h̄ ordo rez nō p̄mittit. vñ nō sūt duo soles. qz vnus sufficit. neq̄ i aīalib⁹ et hoīb⁹ duo capita. quia vnus sufficit. Ita nō sūt duo mūdi. quia vn⁹ sufficit. neq̄ duo d̄i i mūdo. qz vn⁹ sufficit. Si igitur i reb⁹ inferiorib⁹ ē talis vnitas et nulla sup̄fluitas. Quō in tā sup̄ma natura et p̄fectissima esset sup̄fluitas q̄ sic oīa ordianit. **C**ōclusio. Ecce hō ex ista cōparatiōe cū alijs reb⁹ et naturis p̄siderādo p̄ueniētissima quā habes cum eis. et cōparādovnā naturā cū alia: z vnū gradū cū alio. inuenisti et p̄clusisti aliā naturā inuisibile esse sup̄ te: sicut tu es sup̄ alias creaturas: q̄ oēs istos grad⁹ ordianit et mēsurauit i reb⁹. ḡ aliq̄s est sup̄ te q̄ est maior q̄s tu. Illi⁹ ḡ es opus: illi⁹ es factura et creatura. **D**an⁹ sue sic te fecerūt. Ille ḡ est d̄s tu⁹ et p̄ tu⁹: et oīm aliaz rez q̄ sunt infra te. deinde habes supioze: habes vnū et nō plures: et eundē quē habet alie res.

Q, ex cōparatiōe istorum q̄ttuor gradū ad deum p̄bat q̄ ipse h̄ esse: viuere: sentire et itelligere sine liberum arbitriū.

Titulus. vii.

Postquā per

Piplos q̄ttuor gradus cōparādo vnū ad alterū. hō ad tantā ascēdit noticiā q̄ inuenit suuz factorē quē nō videbat esse realiter z exi/tere vnū numero et actu infini/tū nō d̄z desistere ab inquisitione. imo magis debet laborare si poterit ipm magis cogitare i speciali. s. q̄lis sit q̄les p̄ditiones habz. Et h̄ cōparādo istos q̄ttuor gradus ad ipm. **U**n postq̄ ipse solus: et nullus ali⁹ ordi/ nauit: p̄duxit et mēsurauit istos gradus. scz eē: viuere: sentire z itelligere: sine liberum arbitriū: dādo aliq̄b⁹ esse tm̄: aliq̄b⁹ esse z viuere tm̄. ḡ sequit⁹ necessario q̄ ipse h̄ i se ipso istos ḡd⁹ postq̄ dedit alijs. ḡ seq̄tur q̄ ipse est: viuere: sentit z itelligit: z h̄z liberum arbitriū. Ergo h̄ esse: viuere: sentire z itelligere: et velle et nolle libere et sponte.

Quomodo deus habet in se esse: viue
re: sentire et intelligere.

Titulus. viij.

Et quod ipse a nullo recipit ista. quod ni
hil est supra ipsum a quo recipit ista. sed
habet omnia ista sine mensura et sine
termino et sine limitatioe. Quia deus limi
tasset vel mesurasset sibi: cum a nullo haber
et: nec etiam ipsemet sibi mesurauit. quia ipse
met non dedit sibi esse nec viuere nec senti
re. etiam quod tunc aliquando ea non habuisset: et sic
aliquando non fuisset. Ergo quoniam non erat quod po
terat sibi dari vel alijs. Igitur ista non
sunt sibi data: nec ab alijs: nec a seipso. et
tamen habet ea. sed ab eterno et sine principio habet
a seipso. sed nihil recipit: nec ista sunt recepta
in eo nec data: et tamen habet sibi in eo realiter
et verissime. sequitur quod sunt in eo sine mesu
ra et sine termino. Quare concludit quod suum
esse est infinitum: immensuratum et sine termi
no. et similiter suum viuere: suum sentire: su
um intelligere etc.

Hic tractatur de his quattuor gradi
bus prout sunt in deo. et ostendit qualiter
conueniunt et comparantur adinuicem. Et
primo ostendit quod esse est principium: radix et
fundamentum omnium aliorum.

Titulus. ix.

Et quod nos videmus per experientiam
quod esse potest inueniri sine viuere: si
ne sentire et sine intelligere: ut in
rebus huiusmodi gradus: sed non e converso. sine
esse enim non potest inueniri viuere: neque etiam
sentire sine esse: neque intelligere sine. quia
omne quod viuere: est. sed non e converso. et omne
quod intelligit sentit. et non e converso. ipsum esse
enim separatim potest repiri sine alijs: sed alia non
possunt inueniri sine esse. Sequitur ergo quod omnia
alia sustentantur et fundantur in ipso esse. Et
ergo esse est principium: radix atque fundamen
tum omnium aliorum: et omnia portat. et ipsum esse a nul
lo portat neque sustinet neque fundat.

Deus in deo idem sunt viuere: sentire: in
telligere: et omnia alia idem sunt quod ipsum esse
et idem met esse.

Ti. viij.

Titulus. x.

Et quia omnia ista sunt in deo ut per
batur est. sed esse in deo erit principium:
um: radix: et fundamentum aliorum. et

esse ipse a nullo recipit esse. nec per se viuere
re: sentire nec intelligere. Ergo sequitur quod
uiuere in ipso non est receptum in ipso esse: neque
sentire in ipso viuere: nec intelligere seu li
ber arbitrium in ipso sentire. et sic de alijs
Quare sequitur quod viuere non est coniunctum cum
esse. nec sentire cum viuere: nec intelligere
cum alijs. nec in eo est aliqua coniunctio ipsorum.
Quia deus coniunxisset ea simul. deus adiunxisset
vnum alteri: cum nullus sit ante ipsum: nec supra
ipsum. quoniam si in eo esset aliqua coniunctio: tunc ab se
fallo esset factus. et sic cum alijs fecisset et con
iunxisset vnum alteri: et sic aliquando non fuisset
nec etiam sibi met coniunxisset. quod tunc non esset
suum simplex. quod coniunctio opponit simpli
citatibus: cum fiat inter diuersa. Sed cum verissi
me sint in eo: quod alijs dedit. sequitur necessa
rio quod in deo esse viuere: sentire et intelligere
non sunt coniuncta. sed in ipso deo viuere est idem quod
esse. et sentire idem quod esse. et intelligere idem quod
esse. sed omnia idem sunt quod esse. et quicquid est in ipso
idem quod esse. sed omnia idem sunt quod esse. quod esse est princi
pium et fundamentum. sed in deo nostro idem est esse
quod viuere. idem esse quod sentire. idem esse quod intelli
gere. et sic de alijs. et esse est omnia. et omnia sunt
ipsamet esse. alia in ipso esse aliqua coniunctio et
diuersa: quod est impossibile.

Deus esse est radicale fundamentum et regula
ad probandum et cognoscendum omnia alia de
deo. et quod quale est suum esse: talia sunt omnia:
et quod omnia conueniunt ei per esse.

Titulus. xi.

Et quod esse est primum. et in deo omnia
alia sunt idem quod esse. Ergo sequitur quod
quicquid dicitur de deo dicitur de omnibus alijs.
et quicquid attribuitur ipsi esse: attribuitur omnibus ali
is. et eo modo quod esse se habet in deo: eodem modo se
habent viuere: sentire: intelligere: velle et nol
le. et quod esse est primum. omnia conueniunt ei per suum esse:
sed si volumus cognoscere quale est suum viuere:
suum sentire: suum intelligere: suum velle et alia
non oportet nisi videre quale est suum esse. sed totum
fundamentum est in esse. et tales conditiones quales
habet suum esse: tales habent omnia alia: et per ipsum esse tamen
quod per medium probantur omnia alia. Ecce habet
mus vnum fundamentum radicabile ad scien
dum et ad cognoscendum omnia de deo no
stro. cognito ergo ipso esse: omnia manife
sta videbuntur nobis. Ecce ergo breuissi
simam doctrinam. cognoscam quod igitur ipsum